

SZÍNHÁZI ESTÉK

Jubileumi emlékműsor

Infantilis, rángó szájú kislányt játszik *Kerekes Éva*. Egyet az áldozatok közül. Van két nagy monológja. Pontosan és hatásosan adja elő őket. Fájdalmasan groteszk minden mozdulata, minden hangja. *Bodnár Erikának* is van egy magánszáma, a telefonfülkébe zárt, fuldokló, segítséget kereső asszonyé. *Hauermann Péter* egy híres zenészt játszik, aki nem hajlandó komolyan venni az embertelenséget. *Miklósy György* és *Kézdy György* homoszexuális párt jelenít meg. Ők mind áldozatok. Kivéve, amikor más bőrébe bújnak. Amikor eljátsszák a múltat. Amikor megjelenítik a velük történeteket.

A Jubileum tiz esztendeje született, Hitler hatalomra jutásának ötvenedik évfordulóján mutatták be Bochumban. A hatvanadik táján került tehát a *Radnóti Színházba*. Nem dráma, nem darab, inkább megemlékezés, emlékműsor. S persze figyelmeztetés a jelennek. Arról, hogy semmi sem múlt el. Az embertelenség köztünk van. Sőt, talán bennünk. Keserű röhejként száguldozik a szerző fantáziája a történelemben. Ugrál ide-oda. Wagner-anekdóttak és zsidó viccek fordulnak ki önmagukból. Élettörédekeket láthatunk. S mindez egy zsidó temetőben folyik le. A sírkövek közt, a sírkövekkel is játszva.

Hauermann Péter és Bodnár Erika

Az áldozatok egy vidám és agresszív, kétségbeesett és erőszakos sirgylázó, és egy veres orrú, humoros-filozófus sirásó között emlékeznek és emlékeztetnek. *Széles László* feladata lenne a gonoszság megtestesítése. A gorombaság, a durvaság azonban minden külső adottsága ellenére mintha nehezére esne. Érződik benne valami sérülékeny puhaság. Valószínűleg nem szándékosan. *László Zsolt* sirásója igen kiváló lenne a Hamletben is. Bohóc és gunyoros és csúfondáros szakértő.

Horesnyi Balázs tervezte a festőien elhelyezett és áthelyezett sűrű sírkövekből, egy nagyobb és egy kisebb földkupac-

ból álló játékkeret, *Döry Virág* a tipizálásra és bohóckodásra egyaránt alkalmas ruhákat. *Eörsi István* szellemes magyar szöveget alkotott.

Georg Tabori, azaz *Tábori György* ugyan csaknem nyolcvan esztendeje Budapesten született, de először csak most – miután bejárta a fél világot – jelentkezett magyar színházban. Rendezőnek valamivel jobbnak mutatkozik mint ironak. Jó színészeket jó teljesítményre tud bírni. A véletlenszerűen egymás után vetett ötletekből, viccekből anekdotákból ugyan nem születik összefüggő előadás, de terem néhány erőteljes jelenet.

Zappe László